

Nieuwsbrief, januari 2009

Beste,

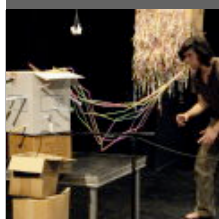
Op 1 januari vlogen we naar Chili om er *De kamer van Isabella* te gaan spelen. Het festival *Stgo. a Mil* is gericht op een breed publiek en de *mil* staat voor duizend pesos, wat ongeveer 1 euro betekent voor een 'sociaal' ticket, spotgoedkoop en de zalen tot de nok gevuld. Ik zat in een taxi op weg naar een afspraak met de minister van Cultuur, Paulina Urrutia, en de chauffeur zei dat de rivier waar we langs raasden nog geen generatie geleden vol opgeblazen lijken lag en vroeg wat ik in Chili kwam doen. Ik stotterde in mijn beste Spaans iets over internationalisme en gaf hem een te grote fooi.

De minister is een zeer hartelijke vrouw en sexier dan onze minister van Cultuur, de heer Anciaux, en zei me dat ze wel minister is, maar geen ministerie heeft. Haar eigenlijke beroep is actrice, maar er zijn geen vaste gesubsidieerde gezelschappen. Ik antwoordde haar dat we in België heel veel ministeries hebben, maar niet altijd ministers. En dat we een aantal vaste gezelschappen hebben die uitstekend repertoire spelen 'zoals de schrijver het bedoelde'. Dat laatste begreep ze niet echt, maar ging er niet verder op in. Ze vond de voorstelling geweldig en zei me dat het belangrijk is voor haar land om zo'n internationale confrontaties aan te gaan. Chili is een land met een relatief kleine bevolking die leeft aan het einde van de wereld, met veel minder sociale zekerheid, veel meer armoede dan in België, en toch, om maar iets te noemen, twee Nobelprijswinnaars voor Literatuur heeft voortgebracht. Het is dan ook een eer om in het land van de duizend dichters en een zeer kritisch publiek met zoveel respect en enthousiasme ontvangen te worden.

Een paar dagen later geven we de fakkel door aan onze vrienden van Troubleyn, die hier een wereldpremière hebben. Bij het afscheid van de Chileense organisatoren, zegt één van de directrices van het festival dat, als Vlaanderen dan toch een onafhankelijke republiek moet worden, we er voor moeten zorgen dat de eerste president een vrouw is, net zoals bij hen. Ik weet dat internationalisme voor velen in Vlaanderen stinkt als een opgejaagd dier. 'The smell of a hunted animal' is het laatste werk van Louise Bourgeois. Het is het ontroerendste kunstwerk dat ik het voorbije jaar gezien heb. Tot haar laatste ademsnik zal deze 97-jarige vrouw bewijzen dat kunst levensenergie is, ook al stinkt het een beetje. We maken van Brussel een stadstaat met als voertaal Engels en als enige functie Europa besturen. En Louise Bourgeois als president. Benieuwd wat de separatisten daar van vinden. Wij wensen iedereen veel positieve energie en schoonheid toe in 2009, en om het met de woorden van Ian McEwan te zeggen: 'Een goede samenleving is een samenleving waar het zinnig is goed te doen.' Laten we dat vooral samen doen.

Groeten

JL

DE KOMENDE MAANDEN BIJ NEEDCOMPANY

Needcompany gaat dit voorjaar uitgebreid op tournee doorheen Europa met niet minder dan 7 verschillende producties, films en andere projecten.

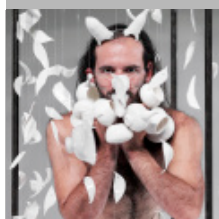
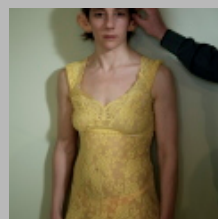
OHNO COOPERATION (Maarten Seghers & Jan Lauwers) brengt voor het eerst **an OHNO cooperation evening** in België. In samenwerking met CAMPO wordt deze avond - met als ondertitel *De tragedie van het applaus* - in de Minardschouwburg gebracht. Een Belgische première! Deze avond bevat onder meer de performance/installatie **So man**, van Maarten Seghers en de installatie **O.H.N.O.P.O.P.I.C.O.N.O.** van Maarten Seghers en Jan Lauwers, waarin zij de rol van nar ernstig nemen.

FAZ schreef naar aanleiding van *an OHNO cooperation evening* in Frankfurt het volgende over *So man*:

Voorts was er een zeer mooi klein werkje te zien van Maarten Seghers, namelijk de installatie-performance So man, die weer eens duidelijk maakte wat deze kunstvorm zo interessant kan maken: de simpele, aan het sleetse grenzende, maar tot in elk detail doordachte mise-en-scène; de houding van de performer in de rol van een laboratoriumsassistent, die - gelijk een tovenaarsleerling - zelf niet schijnt te weten wat er gebeurt. Schijnt... Want actie en reactie waren minutieus op elkaar afgestemd, ook bij het weldoordachte spel met het onberekenbare. [...] een uitermate charmant experiment over inzicht, interesse en kunstenaarschap.

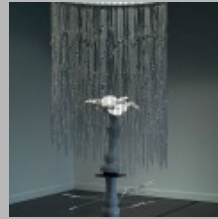
Het Hertenhuis van Jan Lauwers & Needcompany toert in Duitsland en Nederland en komt naar Turnhout en Leuven. Binnenkort volgt een zomeroffensief... De trailer van de productie kan bekeken worden op de website.

De tekst, **La maison des cerfs**, van Jan Lauwers wordt in april gepubliceerd bij de Franse uitgeverij Actes Sud Papiers, onder leiding van Claire David.

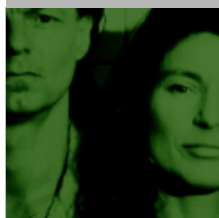
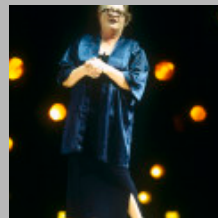
The Porcelain Project van Grace Ellen Barkey & Needcompany houdt halt in Gent, Stockholm, Strombeek, Tilburg, deSingel in Antwerpen en het SPILL-festival in Londen.

De porseleinen objecten worden ook in een andere gedaante getoond: in **The Porcelain Project / Installation** in Poitiers wordt het porselein op vaste tijdstippen door Lemm&Barkey gemanipuleerd, en op de tentoonstelling *Het spel van de waanzin* in het Guislainmuseum staat nog tot 12 april een sculptuur van hun hand.

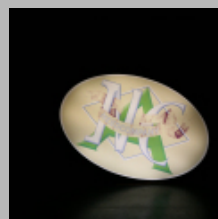
De kamer van Isabella heeft dit nieuwe jaar ingeluid in het zonovergoten Chili, waar de sfeer van de allereerste Avignon-opvoeringen terug werd opgewekt. In februari toert de voorstelling in Frankrijk en eindigt in Gijón, in maart staat ze in Aalst en in april op het festival Krakowskie Reminiscencje Teatralne/Cracow Theatrical Reminiscences in Krakau.

In Poitiers wordt Needcompany in zijn diversiteit getoond. Naast *De kamer van Isabella* en *The Porcelain Project / Installation* staan ook **Alles is ijdelheid** van Viviane De Muynck, de films *Goldfish Game* (Jan Lauwers) en *The Unauthorized Portrait* (Nico Leunen), en een geïmproviseerd miniconcert op het programma.

The Ballad of Ricky and Ronny – a pop opera van MaisonDahlBonnema speelt in Maasmechelen, Murcia en Oslo, en staat ook op het festival Krakowskie Reminiscencje Teatralne in Krakau.

Er is weer een **Needlapb** op komst. *Needlapb 15* zal een inkijk geven in de verschillende nieuwe projecten van het ensemble, ditmaal in het STUK in Leuven.

De audiovisuele installatie *So man*, van Maarten Seghers is te gast in CC Strombeek tijdens het Performatik-festival.

Jan Lauwers werd uitgenodigd door Luk Lambrecht om deel te nemen aan de keramische groepstentoonstelling *Down to Earth* in CC Strombeek, met werk van o.m. Ann Veronica Janssens, Heimo Zobernig, Atelier Van Lieshout, Lawrence Weiner, Kurt Ryslavý en Manfred Pernice. Daarnaast wordt er werk van Lemm&Barkey opgenomen in de selectie "eigentijds keramiek" door co-curator en keramist Hugo Meert.